

พระราชบัญญัติ ช่วยอาชีพและวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พุทธสักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็ดพระเจ้าหยู่หัวอานันทมหิดล

กนะผู้สำเหร็ดราชการแทนพระองค์
(ตามประกาสประชานสภาผู้แทนราสดร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธสักราช ๒๔๘๐
และวันที่ ๑ ๖ ธันวาคม พุทธสักราช ๒๔๘๔)
อาทิตย์ ทิพอาภา
ปริติ พนมยงค์

พราไว้ นะ วันที่ ๗ สิงหาคม พุทธสักราช ๒๔๔๕ เป็นปีที่ ธ ในรัชกาลบัจจุบัน

ทอนที่ ๕๓ เล่ม ๕ธ ราชกิจจานุเบกสา ๑๑ สิงหาคม ๒๔๘๕

โดยที่สภาผู้แทนราสดรลงมติว่า สมควนแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติช่วยอาชีพและวิชาชีพ พุทธสักราช ๒๔๘๔

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติจิ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราสคร ดังต่อนี้ไป

มาคร เ ๑ พระราชบัญญัตนีให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ช่วยอาชีพและวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พุทธสักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้ง เต่วันประกาสใน ราชกิจจานุเบกสาเปนต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"โรงงาน" หมายความว่า โรงงานตามกดหมายว่าด้วย โรงงาน และพระราชกรีสดีกาออกตามความในกดหมาย นั้น ซึ่งเปนโรงงานของเอกชน ห้างหุ้นส่วนหรือบริสัท

"คนทำงาน" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำการงานสำหรับ โรงงานไม่ว่าจะเปนการงานในหน้าที่ใด ๆ

มาตรา ๔ ให้มีพระราชกริสดีกากำหนดจำนวนหรืออัตรา ส่วนของคนไทย ซึ่งโรงงานต้องใช้เปนคนทำงาน พระราชกริสดีกานั้น จะกำหนดให้โรงงานทั้งสิ้นหรือ ฉเพาะแต่โรงงานบางหย่างใช้คนไทยจำนวนเท่าใด เปนคนทำ งาน หรือเปนอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละเท่าใดของจำนวนคน ทำงานทั้งหมดก็ได้ และฉเพาะการงานบางหน้าที่ของโรงงาน ทั้งสิ้นหรือโรงงานบางหย่างจะกำหนดให้ใช้แต่ฉเพาะคนไทย เปนคนทำงานก็ได้

มาตรา ๕ พระราชกริสดีกาซึ่งออกตามความในมาตราก่อน ต้องกำหนดให้ใช้ไม่น้อยกว่าร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันประกาส ในราชกิจจานเบกสา

มาตรา ๖ เจ้าของโรงงานใดผ่าฝืนพระราชกริสติกาซึ่ง ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้อง ระวางโทส ปรับไม่เกินท้าพันบาท

มาตรา ๗ ให้รักมนตรีว่าการกะขวงมหาดไทยรักสาการ ตามพระราชบัณณิตินี้ และให้มีอำนาดออกกตกะขวงเพื่อ ปดิบัติการตามพระราชบัณณิตินี้

ทอนที่ ๕๓ เล่ม ๕ ธ ราชกิจจานุเบกสา ๑๑ สิงหาคม ๒๔๔ ๕

กดกะขวงนั้น เมื่อได้ประกาสในราชกิจจานุเบกสาเเล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโยงการ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัถมนตรี